

PRZYBRAĆ SIĘ (11) *vb pf*

się (10), się (1).

a jasne.

inf przybrać się (1). ◇ *fut 3 pl* przybiorą się (1). ◇ *praet [1 pl m pers -(s)my* się przybrali, przybralichmy się.] ◇ *3 pl m pers* przybrali się (2). ◇ *imp 2 sg* przybierz się (1). ◇ *[2 pl* przybierzcie się.] ◇ *part praet act* przybrawszy się (6).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. przybrać.

1. *Ubrać się, włożyć coś na siebie; wystroić się; ornare HistAl (4)* : Perfeus prosił Merkuriusza/ [...] aby mu pożyczył dwóch skrzydeł [...]. Przybrawszy się/ latając od jednej [Gorgones] do drugiej/ gdy go nie widziały/ ukradł im oko ich. *BielKron 21.*

przybrać się w co (2): Słyszac tho [prośbę Aleksandra] Thebani zamknęli brony miejskie/ a przybrawszy się s nich dzieścić tyjąc we zbroję/ wstąpili na muri *HistAl D3; KrowObr 28.*

Przen [w co ku czemu] (1) : á thám [w świętej kronice] wzytko znaydzyełz iáko we źwierciedle w czo się ku temu boiowi przybrać maż *RejPos A4v.*

2. *Ozdobić się, przystroić, upiększyć (2)* : Ktemu kurwi gołpodarż rzekł [do Tarsji]: Czemu płaczeż [...]. Ale idźi siedź przybrawszy się *HistRzym 20v.*

Przen [w co] (1) : Pingueſcent ſpecioſa deferti: et exultatione colles accingentur A tedy więcz fliczne pola na pułtiniach rozmnożą się wielką żiznością a pagorki przybiorą się w radość y w wesele. *WróbŻółt 64/13.*

3. *Przebrać się, udawać kogoś innego (1)* : á fyn iego [Włodimirza] Andrzej iechał ná kłięstwo do Haliczá/ który się chytrze przybrawszy liczył się być Włodimirzem *BielKron 356v.*

4. *Przygotować się (1)* :

[*przybrać się do czego*: Toż też y Piotr święthy nápomina: Gdyż Kryſtus wćirpiął w ciele/ y wy też do tego przybierzcie się *GilPos A5v.*]

przybrać się k czemu (1): Mam mieć goście przy wieczerzy/ Rządniey [!] się k temu przybierz. *BierEz Dv.*

[*przybrać się na co*: a myśmy się barzo płocho na nią [zimę] przybrali. *ListyPol II 1549/393*; wżákże iż nas Krol Pan náłz nie z żadną mocą ani z woſkiem tu poſłał/ nie przybrálichmy się ná woynę/ widzićie nas miedzy sobą bez broni *BielKron 1597 641.*]

5. *Przybyć idąc, podróżując; ingredi Miech (3)* :

przybrać się do kogo (1): Gdyż do Połowczow przybrali się Tatarzy/ tedy oni wziawszy z Rufią przymirze, żądali ich o pomocz *MiechGlab 2.*

[*przybrać się na co [= w jakim celu]*: y pytały ssa gego [Jezusa] Liczemyernyczy ssszlugamy Herodowymy, ktorzis przibrały ssa nadzyen sswiatheczny: [...] *SprChęd 16.*]

przybrać się dokąd (1): náleźli [poſłowie Hunnów] Węgierfką ziemię nád inne obfitą/ do kthorey się przybráli ze wzytkim domoſtwem. *BielKron 297v; [SprChęd 56].*

a. *Doprowadzić wykopywany rów do określonego miejsca [z czym do czego] (1)* : Przywiedźże ónę Przykopę aż do ónego mieyſcá/ kędy będzież miał wołą Młyn budować. [...] Przybrawszy ſye stą Przykopą do Grobléy rozbierz płac gdzie maż kóła ſtawić wedle potrzeby. *Strum I2v.*

Synonimy: 1. oblec się, odziać się, okryć się, przyoblec się, przyodziać się, ubrać się; 2. ochędożyć się, okrasić się, ozdobić się, przystroić się, upiększyć, upstrzyć się; 4. przygotować się, 5. przybyć.

Formacje współrdzenne cf BRAĆ SIĘ.

Cf 1. PRZYBRANIE

ALKa